

за въ Африка; а за вторый слѣдъ него начальникъ былъ опредѣленъ *Сулла*, младъ человекъ, отъ добръ родъ, честолюбивъ и уменъ. Сулла придумалъ Бохуса, царя мавританскаго (Марокко) да предаде на Марія зетя си Югурта, що былъ побѣгнулъ при него. За туй Бохусъ получилъ частица отъ Нумидія; други тѣ Югуртовы владѣнія были обрнжты въ римска провинція.

Югурта закарала въ Римъ окованъ; той слѣдовалъ слѣдъ триумфална та Маріева колесница; народъ тѣ го хулялъ словомъ и дѣломъ. Хвърлили Югурта въ тъмница, дѣто слѣдъ шесть дни той умрѣлъ отъ гладъ. Истина, че триумфъ тѣ са далъ на Марія; но по горнѣ то съсло-вие поставяло Сулла много по горѣ отъ него и считало, че именно той свършилъ война та. Отъ тогази, Марій и Сулла станѣли ожесточены непріатели.

2. Кимры и Тевтоны.

Ново тържество ожидало Марія. Отъ сѣверна страна, изъ Германія навлѣзли въ римски тѣ провинціи дивы народы, *Кимры шѣ* и *Тевтоны шѣ*. Както нѣкога Галлы тѣ, тѣ са управляли на югъ и идяли съ жены тѣ, дѣца та, съсъ сичкія си имотъ. Тѣ вече были унищожили нѣколко римски воинства. Ужасъ обнелъ Римляны тѣ и сега за първый пѣтъ никой не ищѣлъ консулско то мѣсто; Марій получилъ туй званіе и го занимавалъ три години на редъ. Но доро и стары тѣ, храбры Маріевы войны са уплашили отъ тѣзи варвары съ исполнеки рѣстъ, покрыты съсъ звѣрски кожи. Смѣтливый тѣ полководецъ за нѣколко недѣли са запрѣлъ въ лагера си, за да приучи Римляны тѣ на вида на непріатели тѣ. Като избралъ превъсходна позиція при Е (*Aquae Sextiae*), въ Южна Франція, Марій нападнѣлъ най послѣ на Тевтоны тѣ и ги разбилъ на глава. Когато Римляны тѣ навлѣзли въ Тевтонскія станъ, жены тѣ имъ въ обвоза са защищавали съ левско мжжество, за да не са дадѣтъ живы на Римляны тѣ: тѣ избили дѣца та си, а самы са одушили съ дълги тѣ си косы.